

[Aksel Larsen.]

ren selv, som i sin programtale i fjor erklærede, at det var godt, renten var blevet sat ned, og er forholdet ikke det, at nu har vi den højeste rente, vi overhovedet har haft herhjemme, med den diskontoforhøjelse, som blev gennemført under den nuværende regering og med dens billigelse?

Var der ikke blandt socialdemokratiets løfter om fuld beskæftigelse dette: far må ikke blive arbejdsløs? Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) kan ikke være uvidende om, at regeringens rentepolitik vil medvirke til, at beskæftigelsesgraden falder, at der bliver arbejdsløshed, og at nedskæringen af byggeriet og af offentlige arbejder vil virke i samme retning.

Hvordan var det med boligerne? Det er jo rigtigt, at statsministeren i sin programtale i fjor erklærede, at der måtte bygges et betydeligt antal boliger udover det i forvejen planlagte, og under valgkampen i fjor i september rejste socialdemokratiske talere, deriblandt det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), rundt og sagde: lad os komme til, så skal boligbyggeriet blive forøget med 12 000 boliger. Nu bliver det skåret ned.

Yderligere om de gamles forhold. Ja, det har vi i grunden fået illustreret gennem det, statsministeren sagde i dag. Han vendte sig tilsyneladende harmfuld mod den konservative plan om en social nedskæring og sagde, at det aldrig kunne falde regeringen ind at lade være med at fremsætte det sædvanlige lovforslag om en eengangshjælp til rentemodtagerne, for hvis man ikke gjorde det, ville det blive en direkte nedskæring. Jeg er ganske enig med statsministeren i, at hvis man ikke gjorde det, ville det blive en direkte nedskæring, fordi lovgivningen om de gamle og invaliderne er af en sådan art, at disse måned for måned året igennem bliver snydt for penge, som de skulle have, hvis deres rente blev reguleret på en forsvarlig måde i forhold til den indtægtsgruppe, de hører til. Men det, regeringen, og det, regeringspartiet og det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) agiterede med under to valgkampe i fjor og under den kommunale valgkamp i år, var noget andet, nemlig at de gamle skulle få folkepensionering og en øjeblikkelig forhøjelse af aldersrenten. Det er næsten 2½ år siden, det var i juni 1952, at

„Social-Demokraten“ i København offentliggjorde et såkaldt folkepensioneringsforslag og begyndte at skilte med, at det, til trods for at det skulle være 30 år, inden det var fuldt gennemført, også ville være en øjeblikkelig forbedring. Ved to folketingsvalg og et kommunevalg har socialdemokratiet lovet straks efter valget at fremsætte lovforslag om folkepensionering og samtidig lovet at fremsætte forslag om en forhøjelse af renten på 300 kr. til ægtepar og 200 kr. til enlige. Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) er i tvivl. Hvis han virkelig skulle høre til de uskyldige, der ikke er fremkommet med sådanne løfter i valgtaleserne, kan han spørge sin partifælle socialministeren, som rejste land og rige igennem i fjor sommer og fortalte noget sådant til alle de gamle. Eller han kan spørge det ærede medlem fru Edel Saunte.

Men hvor ligger folkepensioneringen, hvad sker der med den? Er der udsigt til, at den kommer? Vi har ikke andet end en bleg udtalelse af statsministeren om, at regeringen vil arbejde på at skabe den bredest mulige samling. Med de bitre erfaringer, man har, kan man ikke opfatte det anderledes, end at hvis regeringen ikke på forhånd kan få sikkerhed for, at venstre og konservative vil stemme for forslaget, vil den slet ikke fremkomme med det.

Hvordan er det gået med løftet om de 300 og de 200 kr. mere om året til de gamle og invaliderne? Det er gået sådan, at regeringen ikke har fremsat noget forslag, men at kommunisterne tre gange har stillet et sådant forslag her i tinget, een gang før denne regering kom til og to gange efter, og hver gang er forslaget, som altså er socialdemokratiets oprindelige forslag, blevet forkastet, fordi bl. a. det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) stemte imod det. Kom så ikke her og fortæl, at socialdemokratiet eller regeringen har holdt — eller blot forsøgt at holde — de løfter, der skaffede stemmerne i fjor, og som regeringen kom til magten på.

Lovede man i fjor forud for valget, at når man kom til, ville man gennemføre højere direkte og indirekte skatter? Nej, det lovede man ikke. Det er forøvrigt karakteristisk, at det under valgkampe er skik, at de partier, der kalder sig de demokratiske her i Danmark, giver vælgerne alle mulige løfter;